

FARNÍ MĚSÍČNÍK

11. 11. 2007

32. neděle v mezidobí

Číslo: 12

Ročník : 12

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

*„Srdce máme k tomu, aby pochopilo to,
co nepochopila hlava“* Friedrich von Schiller

Blíží se advent

Tak jako v ráji Boží "ano" potřebovalo lidské "ano", aby se mohl zrealizovat Boží úmysl, bylo zapotřebí lidského "ano" i teď, když Bůh ve své lásce přichází vstříc člověku a místo zaslouženého zatracení mu nabízí spasení v oběti svého jednorozného Syna Ježíše Krista. To "ano" vyslovila žena. Není to zvláštní? V ráji to žena pokazila a teď to má žena napravit. Napraví? Napraví! Marie řekla své "ano" a : *"Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi"* (J 1, 14).

Sv. František Saleský kdysi napsal: "Láska nespočívá jen v citu a slovech, nýbrž ve vůli a konání toho, co chce Pán. Žádné duši není zabráněno dospět ke svatosti a spáse. Je však nutné říkat Pánu "ano", přisvědčovat mu skutečně, rozhodně, houževnatě, silně a vytrvale; říci mu "ano" úplným darem vlastní vůle, aby mohl volně jednat a očišťovat nás a zbožšťovat. Svatost pochází výlučně od Boha, avšak musí být přijata a přivlastněna svobodnou vůlí člověka."

Kalendář			14. listopadu - 13. prosince 2007			
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
			14. sv. Mikuláš Tavelič	15. sv. Albert Veliký	16. sv. Markéta Skotská	17. sv. Alžběta Uherská
18. 33. neděle v mezidobí	19. sv. Mechtilda	20. sv. Felix z Valois	21. Zasvěcení P. Marie v Jeruzalémě	22. sv. Cecílie	23. sv. Klement I.	24. sv. Ondřej Dung - Lac a druhové
25. Ježíš Kristus Král	26. sv. Silvestr Guzzolini	27. sv. Virgil	28. sv. Mansuet	29. sv. Saturnin	30. sv. Ondřej	1. sv. Edmund Kampián
2. 1. neděle adventní	3. sv. František Xaverský	4. sv. Barbora	5. sv. Sába	6. sv. Mikuláš	7. sv. Ambrož	8. P. Maria, počatá bez poskvrmny prvotního hřichu
9. 2. neděle adventní	10. sv. Julie a Eulálie	11. sv. Damas I.	12. Panna Maria Guadalupská	13. sv. Lucie		

Duchovní slovo

Má to smysl

Říkáš: „*To nemá smysl!*“
 A já ti říkám: „*Všechno má smysl!*“
 Když pracuješ,
 jsi Božím spolupracovníkem.
 Když miluješ,
 miluje tebou Bůh.
 Když trpíš,
 vykupuješ s Ježíšem svět.
 Když umíráš,
 rodiš se pro život.
 Všechno má smysl!

V tichu se ze mne stal nový člověk

„Jděte do kaple a úplně se ztište! Čekajte, až k Vám promluví Bůh!“ To byla moje poslední moudrost po dlouhé, únavné a zdánlivě bezvýsledné rozmluvě.

„Měl jste pravdu! To mi pomohlo. Plakal jsem radostí. V tom tichu se ze mne stal jiný člověk. Bůh mě oslovil. Děkuji Vám, otče!“

Od té doby dávám často tutéž radu: „Jděte do kostela! Docela se ztište!“

Tato slova způsobila už mnoho malých zázraků.

V tichu k nám promlouvá Bůh. Už jste to někdy zakusili?

Naše farnost dnes

Z farních matrik - říjen 2007

Pokřtěni byli: František Krahulec
 Kateřina Březáčková
 Tomáš Strnad
 Hana Šabršulová

Sezdáni byli:

Zuzana Šmihálová a František Kolínek
 (oba Sidonie)

Martina Helísková (Biskupice) a Petr Chuchma
 (Bylnice)

Pohřben byl: Václav Běhuncík (1916)

„Domečky“

Děti „postavily“ na své ulice 200 domečků. Je to potěšující číslo, protože tolikrát se děti v měsíci říjnu modlily růženec za jednotlivé části našeho města.

Ohlasy na Duchovní obnovu v naší farnosti 20. - 23. 10. 2007, kterou vedl evangelizační tým misionářů z Ameriky.

It was a great privilege and a blessing for our team to conduct the Parish Mission in Brumov-Bylnice and the neighboring parishes. The response from the people of the community was truly inspiring. People from every age group participated with great zeal. We are very grateful to Fr. Karol Matlok for inviting Renewal Ministries to conduct this mission and we anticipate that many blessings will continue to flow from this parish which has so wholeheartedly responded to the Spirit.

*Tom Edwards
 Renewal Ministries*

Informace

Milé děti,
 rok se s rokem sešel a přiblížila se doba adventní. Proto vás co nejsrdečněji **zveme na tradiční výrobu adventních věnečků** do orlovny. Letos to bude vyjimečně ve čtvrtek 29.11.2007 v 15.00 hod. Přineste si kolečka a svíčky, ostatní bude zajištěno. Také malé občerstvení. Hotové věnečky vám posvětit o. Karel při nedělní dětské mši svaté.

Těšíme se na vás!

Pro náš tým bylo velkou ctí a požehnáním vést farní misie v Brumově -Bylnici a okolních farnostech. Odpovědi lidí z vašeho společenství byly velmi inspirující. Lidé různých věkových skupin se misii účastnili s velkou horlivostí. Jsme velmi vděční otci Karlovi Matlokovu za pozvání Služby Obnovy vést tyto misie a předpokládáme, že velké požehnání se bude i nadále rozlévat z této farnosti, která

Dokončení na str. 3

Dokončení ze str. 2

s celým srdcem odpověděla na Ducha Svatého.

Tom Edwards Služba Obnovy

Mne osobně oslovilo svědectví misionářů, jejich nasazení pro život podle evangelia, láska a radost, kterou kolem sebe rozdávali. Nevadilo mně, že nás rozděluje jazyk a velká vzdálenost, vše bylo dobře připravené. Byl to Bohem požehnaný čas. Všem, kteří nám toto připravili, chci poděkovat: Bůh ať Vám odplatí a žehná.

Jaroslava Ptáčková

Co mě oslovilo? Upřímnost a láska se kterou se misionáři sdíleli ve svém svědectví.

Jitka.

Velice mě potěšilo, když otec Karel šel s Nejsvětější svátostí přes náš celý kostelíček. Vřelé díky!

Dále na mě zapůsobilo to jejich modlení (misionářů), které bylo pro mne velmi dojemné. Kéž jim dá Pán Bůh zdraví a pomoc v jejich působení.

Žofie

Dotkla se mě slova o odpuštění, o svazování a rozsvazování. Objevný pro mne byl výklad o odpuštění sv. Štěpána a povolání sv. Pavla.

B. F.

Obnova mně pomohla pochopit, že nejdůležitější je učit se žít s Ježíšem; učit se Ho napodobovat v Jeho vztahu k Otci a lásce k lidem. Členové týmu mi ukázali, že je to i v současné době, v běžném životě možné.

M. F.

Byla jsem překvapena, jak obětavě nám účastníkům sloužila naše mládež hudbou a písněmi chval. Patří jim díky!

Marie N.

Pro mne byli misionáři z Ameriky učedníky, které poslal Ježíš hlásat evangelium do celého světa. Ať jim Bůh žehná za tak obětavou práci.

Božena

Zapůsobilo na mne svědectví obyčejných lidí, kteří vedou neobyčejný život s Pánem. A o tento neobyčejný život se dělí s obyčejnými lidmi z Brumova, aby i oni mohli vést neobyčejný život s Pánem.

M. S.

Oslovilo mě jejich svědectví, jak žijí živý vztah s Bohem Otcem, s Ježíšem, tento vztah, který chybí mně i mnoha ostatním.

Ludmila Š.

Dokončení na str. 4

Dokončení ze str. 3

Dotkla se mě zvláště svědectví evangelizačního týmu. A nejvíce potom to, když jsme - z celého týdne naplnění, povzbuzení a ujištění, jak nás Bůh miluje - nakonec mohli postupně odevzdat do Božího milosrdenství celou naši farnost - každou ulici - rodiny- problémy- a můžeme v tom dál pokračovat.

Bůh žehnej jim i nám i našemu otci Karlovi, který nám to zajistil.

Františka.

Obdivovala jsem, že se tak dokázali otevřít a podat nám svědectví o svém často nelehkém životě a cestě k Bohu, která nebyla tou „rovnou“ a „širokou“.

Oslovila mě věta, kterou řekl Tom Edwards při jedné z katechezí: „Až umřu, nečekám, že dostanu to, co si zasloužím, ale očekávám milost.“

Jana

Nejvíce mě oslovila prostota s jakou misionáři vystupovali, jejich svědectví a také film, který natočili při duchovní obnově v Africe.

J. P.

Také já jsem se zúčastnila duchovní obnovy v naší farnosti. Byla jsem hodně obohacena přednáškami laických misionářů. Oslovila mě hlavně jejich svědectví, zjistila jsem, že i jiní mají podobné problémy, se kterými se potýkám i já (a určitě mnoho jiných); a povzbudilo mne, že Bůh tyto problémy řeší. Stačí se Mu s důvěrou odevzdat a věřit. A úplně nejvíce mě oslovily a povzbudily osobní modlitby nad každým z nás.

Díky Bohu za čas milosti a díky otci Karlovi za zprostředkování a díky všem, kteří se postarali o materiální stránku a hladký průběh obnovy. Vzpomeňme s vděčností v modlitbách na všechny.

Marie S.

Poděkování

Milí přátelé!

Jménem malomocných, kteří se za dárcce modlí, Vám děkujeme za Váš dar. Spolu s mnoha dary od tisíců ostatních dárců léky a zdravotnické zařízení putují tam, kam LL svou pomoc posílá - do Afriky, Asie a Jižní Ameriky, na Filipíny - a tak to umožňuje, že jsou uzdravováni desetitisíce zubožených, kteří by bez vaší pomoci byli v ohromných bolestech a mnozí by nepřežili. Dík Pánu Bohu za Vás milosrdné. LL je rodinou milosrdenství.

V nemocnici sv. Josefa pro malomocné a TBC se již léčí. A mobilní klinika objíždí vesnice, prohlíží stovky obyvatel, vyhledává a ošetřuje malomocné a TBC, samozřejmě i jinak nemocné. Na pozemku nemocnice se pěstuje při umělém zavlažování zelenina, kterou je zásobována nemocnice. Zelenina je vedle rýže a čočky hlavní potravou Indů.

Pán Bůh toto dílo dobře vytvořil - krásnou a láskyplnou spolupráci mezi Indý a námi. Nemocnice začala svou činnost již 12. prosince 2006.

„Jak krásné jsou nohy posla, přinášejícího dobrou zprávu.“ V nemocnici to klape a tisíce tatínek, maminek a dětí i ostatních jsou léčeni.

K Slávě Boží! Jsme naplněni radostí a vděčností.

V Láске našeho Pána Ježíše Krista zmrtevýchvstalého, Váš vděčný

Jiří Holý, předseda LL

Společně pro Evropu

Ráda bych se s vámi podělila o svůj zážitek ze společného setkání křesťanských hnutí, které se uskutečnilo v polovině května v německém Stuttgartu. Dovolují si však popsat genezi své cesty trochu podrobněji

Jsem již několik let na invalidním důchodu, a jsem tudíž do určité míry svobodná, spoutávají mě jen má zdravotní omezení. Velice mne však jednoho večera překvapila nabídka naší koordinátorky Růženky, zda bych nechtěla jet za hnutí Modlitby matek na setkání do Stuttgartu. Má kamarádka Jana nemohla jet z rodinných důvodů a navrhla mě místo sebe. Jak už to bývá, vůbec se mi to nehodilo. Očekávala jsem s napětím narození vnoučka, v domě se měla měnit okna, ani fyzicky jsem se necítila nejlépe. Vzala jsem si tedy den na rozmyšlenou. Vzpomněla jsem si přitom na to, jak jsem před časem byla na poutní mši na Vranově. Tenkrát na mě náhle zapůsobila věta z kázání, že Bůh nám často nabízí dobré věci, a my je nepřijímáme, ba odmítáme. Před mnoha lety jsem vystudovala němčinu, avšak už delší čas se jí nezabývám. Nakonec jsem usoudila, že je to Boží pozvání, které by nebylo dobré odmítnout. Byla jsem plná obav a strachu z průběhu cesty, ale když mi „děvčata“ z pohotovostní skupinky slíbila, že se za mne budou modlit, uvěřila jsem, že všechno dobře dopadne.

Jako už několikrát jsem prožila neuvěřitelný sled události. Pán vše zařídil tak geniálně, že jsem nebyla o nic ochuzena. Ve čtvrtek se nám narodil vnouček Jiřík, v pátek jsem odjela do Německa, v neděli jsem se vrátila zpět a v pondělí k nám nastoupili montéři na výměnu oken.

Proč ale byla cesta do Německa tak zajímavá? Už v roce 2004, po rozšíření Evropské unie, se na popud katolických hnutí a společenství z německého a italského prostředí sešly tisíce lidí, aby se zamýšleli nad křesťanskými kořeny Evropy. Letošní setkání mělo jednak zhodnotit, co se za uplynulé 3 roky povedlo či rozvinulo a jednak se měli přidat i zástupci z nekatolického prostředí - evangelického, anglikánského, pravoslavného, atd. Zkrátka od Anglie, Irska, přes Francii, Německo, Itálii, celou střední Evropu, až po Rumunsko a Albánii. Dohromady se jednalo o téměř 220 hnutí a společenství, při čemž hlavního vyvrcholení se zúčastnilo skoro 8000 lidí. Byla mezi nimi např. hnutí Focolare, San Egidio, Cursillo, YMCA, Alfa international, Schönstatt, Modlitby matek a mnoho dalších. Zástupci z celé Evropy svědčili o tom, že ač z našich medií skoro denně nabýváme dojem, že křesťanství u nás i v Evropě je pouhou okrajovou záležitostí, hluboko a skoro neviditelně tisíce lidí pečují o lidi na okraji společnosti, rozvíjejí křesťanská manželství, věnují se dětem, starají se o problémy práce a zaměstnanosti a vůbec se snaží, aby nás různost spiritualit obohacovala navzájem, nikoliv rozdělovala. V celé atmosféře bylo cítit, že skutečně existuje křesťanská Evropa a že je úkolem nás všech, každého na svém místě - ať už v rodině, zaměstnání, blízkém okolí, v komunitě, nebo mezi lidmi zasvěceného života, svědčit o svém křesťanství. Ulrich Parzany, jeden z přípravného výboru setkání, ve svém projevu připomněl Ježíšovu otázku apoštolům: „Chcete i vy odejít?“ a Petr odpovídá, „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života“ (Jan 6,67-68). Tato otázka je vznesena i k nám a my na ni musíme, každý sám za sebe, odpovědět. Myšlenek a podnětů během celé akce bylo nespočet. Každý mohl prožívat vstřícnou a přátelskou atmosféru, kdy vedle sebe seděli Češi a Italové, Poláci, Slovinci, Angličané, zkrátka Evropa od západu na východ. Ráda bych ještě připomněla, že setkání pozdravil prostřednictvím televizního záznamu Svatý otec Benedikt XVI.

Dokončení na str. 5

Dokončení ze str. 4

Z významných politiků to byli německá kancléřka Angela Merkelová, irská prezidentka Mary Mc Aleeseová, bývalý prezident Eropské komise Jacques Delors. Vystoupili i někteří představitelé uvedených hnutí. Příspěvek Chiary Lubichové, která kvůli náhlému onemocnění nemohla přijet, přednesla její italská kolegyně. Nejvýznamnějším představitelem německé katolické církve byl kardinál W. Kasper... Za českou katolickou církev promluvil pan kardinál Miroslav Vlk. Celé

setkání natáčela televize, u nás je přenášela Televize Noe. Sestrňh by se měl objevit v některém červnovém Křesťanském magazínu.

Jsem velice ráda, že jsem mohla pocítit křesťanskou duši Evropy. Přála bych to všem, jako povzbuzení v době konjunktury negativismu a pokřivení hodnot.

Nenechme se zmást, křesťanská Evropa dosud nezmizela.

Cecilie

Ze Zpravodaje "Modlitby matek" č. 45/2007

Svědectví

Do Walsinghamu jsem se velmi těšila. O konferenci, která se tam každoročně koná, jsem už věděla dávno. Máme čtyři děti, dvě děvčata a dva chlapce a jako rodina jsme každý rok cestovali na dovolenou společně. Tento rok se nám to však nepodařilo a manžel, který věděl o mé touze jet do Walsinghamu, mi navrhl, abych jela spolu s našimi dcerami, které se na konferenci chystaly.

Velmi jsem se modlila za uzdravení našich dvou dětí. Asi týden před Vánociemi v roce 2006 si dcera Veronika objevila nádory (ne cysty, ale nádory) v prsech. Má jen 18 roků a geneticky máme předpoklad, že se nádory mohou zvrhnout na rakovinové...

Před velikonoce roku 2007 syn Petřík onemocněl, za velmi krátkou dobu shodil 13 kg. V úterý, po velikonočním pondělku, jsme jej odvezli ve velmi vážném stavu do nemocnice (glykemii měl 42). Diagnostikovali mu diabetes (cukrovku), denně si teď 4x píchá inzulin.

Samozřejmě, že i ostatní děti jsem nesla ve svém srdci, ale tyto dvě zvlášť.

V jednom dnu jsme měli modlitbu za uzdravení s páterem Boshaborem s Ugandy. Po modlitbě, páter Boshabora začal mluvit, koho Bůh uzdravuje. Například mluvil o muži, který měl zdeformovanou nohu a teď mu ji Bůh uzdravuje. Dokonce mu říkal, že jeho manželka sedí u něj a vidí, jak se uzdravuje. Vyzval jej, aby zvedl ruku, jak tam je. Lidé začali tleskat, tak asi někdo ruku zvedl...

Anebo: žena, která má (řekl číslo - nepamatuji si) let hemeroidy, právě cítí,... (popsal pocit), že ji Bůh uzdravuje. Protože to je velmi intimní oblast, nemusí zvednout ruku na svědectví - ale ona ruku zvedla.

A najednou řekl (nedokážu přesně citovat): „Je tu matka, která se velmi modlí za uzdravení své dcery, teď ji má v předstávě, jak kráčí k oltáři“. Měla jsem velmi silný pocit, že to mluví o mně. Celé nitro mi hořelo a křičelo: „Jsi to ty“, ale nezvedla jsem ruku, když otec vyzval tuto matku. Pomyslela jsem si: „Kolik je tu matek, co se modlí za své dcery a ta představa(?), to jsem si určitě vsugerovala, když to říkal...“ A tak jsem se nepřihlásila. Po modlitbě jsem se vrátila do stanu, když mě dohonily moje dvě dcery, které se zúčastnily v mládežnickém stanu na jiném programu. Hned jsem jim v rychlosti porozprávěla o tom, co říkal otec a i to, že jsem měla pocit, že se to týká nás...

Na druhý den ráno jsem se dověděla, že se bude otec Boshabora modlit ve 22,00 hodin s malou skupinkou Poláků, Čechů a Slováků. Domluvila jsem se i s dcerami, že tam spolu půjdeme.

Předtím jsme měli asi půl hodiny čas a tak jsem se šla modlit do kostela, kde byla vystavena Svátost oltářní. Lehla jsem si na zem tak, jak to dělají kněží na Velký pátek a modlila jsem se před Pánem. Víte, ve Walsinghame to nebylo nic mimořádného, když se takto lidé modlili. A pro mne to byl úžasný zážitek. Ve 22,00 jsme se měli setkat s otcem Boshaborem.

Když přišel, dívala jsem se, jestli jsou tam i moje dcery. Trochu jsem znervózňla, když jsem je neviděla, ale asi za 10 minut přišly. Začala modlitba. Otec chvíli vyprávěl, pak nám říkal, abychom zpívali písničky a on se modlil tak, že kdo chtěl, klekl si a on položil ruce na jeho hlavu, krátce se pomodlil a řekl: „God bless you“. Když se pomodlil nad každým, opět začal mluvit, koho Bůh uzdravuje. Přiznám se, nepamatuji si co mluvil. Mně jen utkvělo v paměti, že opět vyzýval ženu, co se modlí za dceru a její uzdravení z rakoviny prsu. Opět jsem cítila něco nepopsatelného ve svém nitru, co mne vyzývalo, abych se přihlásila, že jsem to já. Ale opět jsem měla námitku. Veronika přece nemá diagnostikovanou rakovinu, ale má nádory. Ale pravda je taková, že se to na rakovinu může zvrhnout (zvlášť při našem genetickém předpokladu - moje matka měla rakovinu prsu, babička, teta, manželova matka, manželova teta). A tak jsem se opět nepřihlásila... otec Boshabora najednou zavřel oči a řekl: „Bůh mi dává jméno té, kterou uzdravuje. Jmenuje se Veronika. Je tu žena, která se modlí za uzdravení Veroniky?“ Po několika minutách, když jsem se vzpamatovala, přišla jsem k překladatelce a řekla jsem, že mám dceru Veroniku, která má nádory na prsech, ale ona naštěstí ještě nemá diagnostikovanou rakovinu, ale... překladatelka Petka mi s úsměvem řekla: „A co chceš, aby ti řekl celou diagnózu... on to nazval rakovinou... to je jasné, že jsi to ty...“ A otcovi Boshaborovi přeložila, co jsem řekla. Vzápětí z druhé strany k němu přišla Veronika a řekla: „I am Veronika“. Položil si ruce na její hlavu a krátce se ještě modlil a říkal: „Bůh tě uzdravuje“. Veronika mě potom objala, postavila se vedle mne a najednou mi řekla: „Mami, ale já ten nádor tu ještě mám... teď jsem ho nahmatala...“ V klidu jsem jí řekla: „To nevádí, nevím jak tě Pán bude uzdravovat, jestli se ti nádory ztratí nebo ne, ale já věřím, že se na rakovinu nezvrhnou a to je to podstatné.“

Na druhý den jsem velmi chtěla mluvit s knězem o všem, co jsem prožila. Byl tam český kněz Jarek, který už víckrát ve Walsinghamu byl. Na konci rozhovoru se na mne usmál a velmi mile mi řekl: „Vy jste jako nevěřící Tomáš! Vám nestačí, když vás Pán dvakrát vyzve, vy si to necháte ještě i jménem potvrdit...“ S úsměvem jsem odpověděla: „Ááá horší, já jsem jak Jonáš, mne musí Pán spolknout jako velryba a vyplivnout, kde chce, abych pochopila...“

Když jsem knězi Jarkovi poděkovala za rozhovor, řekl mi, že i on mi děkuje za povzbuzení a dodal: „Jen děkujte Bohu a chvalte ho... děkujte a chvalte...“

Když jsme odešli z Walsinghamu a já jsem si dělala ranní meditaci, jen tak jsem otevřela Písmo svaté a zeptala jsem se: „Pane, co bys mi teď chtěl povědět po Walsinghame?“ A otevřela jsem Písmo. Zrak mi padl na tato slova Sk 4,20... „Je přece nemožné, abychom nemluvili o tom, co jsme viděli a slyšeli...“

Ze Zpravodaje

„Modlitby matek“ č. 45/2007

„Syti nás, tím, čím žili“

Ze života a myšlenek svatých

6. 6. Sv. Norberta, biskupa (památky)

Norbert se narodil kolem roku 1082 v Xanten (Německo) v rodině pánů z Gennepu. Dostalo se mu dobrého vzdělání, životopisy uvádějí, že byl navíc krásného vzhledu a příjemného chování. Jako druhý syn svých rodičů byl určen pro duchovní a diplomatickou službu při císařském dvoře, kde žil více světsky než duchovně. Avšak jen do té doby, než zasáhla Boží milost a radikálně změnila směr jeho života. Jak uvádějí nejstarší životopisy z 12. století, byl Norbert jednoho dne při vyjížděce na koni překvapen bouří a sražen bleskem na zem. Přitom uslyšel hlas, který mu vyčítal jeho minulost. Norbert pochopil... a celou bytostí nastoupil cestu trvalého obrácení a radikálního následování Krista. Důkladně se připravil na jáhenské a kněžské svěcení, které přijal v prosinci 1115 od kolínského arcibiskupa, a z člověka zvyklého na příjemný život se stal kající a putující kazatel. Roku 1118 rozdává všechn svůj majetek chudým a od papeže Gelasia II. získává oficiální souhlas ke své misi být poslem víry. Postupně se k němu přidávají další následovníci, se kterými se na žádost laonského biskupa Bartoloměje usazuje v Prémontré v severní Francii. Toto místo se tedy stává kolébkou premonstrátského řádu a odtud se téměř okamžitě začíná šířit zeměmi Evropy.

Norbert ale nezůstává dlouho v Prémontré, nýbrž pokračuje se skupinkou bratří v misijních cestách. Roku 1126 se stává magdeburským arcibiskupem a znovu i významným hodnostářem ve správě římské říše. Přes četné překážky, i opakované

snahy připravit ho o život, neochabuje v apoštolské horlivosti a 6. června 1134 vysílen prací pro Boží království v Magdeburku umírá. Ostatky svatého Norberta byly po složitých jednáních s protestanty, kteří získali magdeburskou katedrálu do své správy, převezeny roku 1627 do Doksan a pak do strahovského kláštera v Praze.

Tehdy byl svatý Norbert zařazen mezi patrony naší země.

Svatý Norbert je nejčastěji zobrazován jako biskup s monstrancí. Tohoto atributu se mu dostalo pro jeho velkou úctu ke Kristu přítomném v Eucharistii, jak dosvědčuje několik eucharistických zázraků v Norbertově přítomnosti i jeho nasazení při potírání bludů v této oblasti. Může nám být přímluvcem, aby naše víra v Eucharistii a snaha o hluboké slavení Kristovy oběti rostla.

Protože sám zakusil bídu povrchního života a později sílu Boží milosti, je velkým pomocníkem těch, kteří potřebují obrácení a změnu života.

Pro své úsilí při obnově života kněží jistě vyprošuje u božského trůnu současným služebníkům Církve nasazení pro věc Boží.

V poslední době se svatý Norbert znovu projevuje i jako přímluvce bezdětných manželů a nastávajících matek.

Z odkazu sv. Norberta

„U oltáře se ukazuje naše víra a naše láska k Bohu, při zpytování svědomí projevujeme péči sami k sobě a naši lásku k bližnímu necháváme zářit při přijímání hostů a chudých.“

Z liturgie

25. 11. 2007 Slavnost Ježíše Krista Krále

„Pane, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“

1. čtení 2 Sam 5, 1 - 3

2. čtení Kol 1, 12 - 20

Evangelium Lk 23, 35 - 43

Když Ježíše ukřižovali, členové velerady se mu posmívali: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený.“ Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když si židovský král, zachraň sám sebe!“ Nad ním byl

totiž nápis: „To je židovský král.“ Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“ A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“

Ozvěna slova:

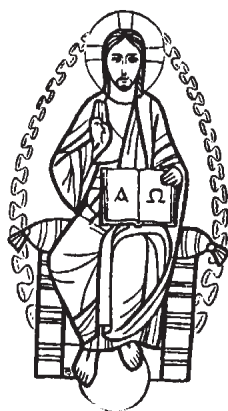
„Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Tato věta zachránila kajícímu lotrovi život s Ježíšem v jeho království. V nesmírné bolesti a smrtelné úzkosti slyší šťastnou odpověď: „Ještě dnes budeš se mnou v ráji.“ Co v té chvíli kající lotr cítil jen ztěží můžeme odhadnout, ale jistě se těšil.

Ježíš umíral za všechny, za lotra, za mne, za tebe, abychom také mohli být v jeho blízkosti, v jeho království. Vždyť kde by nám bylo lépe? Zde se

Dokončení na str. 7

nám naskytá otázka: „Jak se dostat do Boží přítomnosti?“ Existuje pouze jediná cesta. Ta vede přes pokání, přes vyznání svých hříchů a přes důvěru v Krista jako svého Zachránce. Pak se se svým Pánem už nikdy nerozloučíme, protože až přijde čas, nebudeme se s ním muset loučit, ale dál s ním budeme žít v jeho království. Není to snad nádherná perspektiva? Kolik lidí však tuto nádhernou perspektivu odmítá. Žít v blízkosti Boha znamená žít v blízkosti milované osoby. Pak vím, že můj život není náhoda ani nějaký omyl. Vědět komu jsem uvěřil, to je největší zázrak zde na zemi.

2. 12. 2007

1. neděle adventní

„Bděte, abyste byli připraveni.“

1. čtení Iz 2, 1 - 5

2. čtení Řím 13, 11 - 14

Evangelium Mt 24, 37 - 44

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak to bude, až přijde Syn člověka. Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat, druhý ponechán; dvě budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána. Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční hodinu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

Ozvěna slova:

Pán přijde, proto se nemůžeme uklidňovat životním stylem ostatních lidí, že žijí „nepřipraveni“, zaměstnání jen záležitostmi pozemského života, zaměření pouze na věci viditelné a zakusitelné. Dnešní člověk neočekává vlastně nic. Je nasycen sám sebou, svými záležitostmi. Je až paradoxní, že v době, která zaplavuje člověka až nevidaným blahobytem a jistotami, sází lidé v zaslepené touze velké sumy peněz na stoly věštcům, léčitelům a věří, že v tom najdou svou budoucnost, svůj vnitřní blahobyt. Ale pravou vnitřní blaženost lze dosáhnout pouze darováním se pro druhé, v zapominání na sebe sama. Bůh se ještě od člověka neodvrátil. Naopak, čeká na náš návrat. Když se nám představuje jako slabounké dítě v jeslích, zaručuje nám, že pokaždé, když se skláníme před maličkým, přibližujeme se k tomu, který je Pánem času. Proto se bděle připravujeme a čekáme jeho příchod. Z toho všeho vyplývá, že nejlepší a nepraktičtější poučení, jak prožít advent, je, co nejlépe.

8. 12. 2007

Panna Maria počatá bez poskvrny prvotního hříchu

„Buď zdráva, milosti plná! Pán s tebou!“

1. čtení Gn 3, 9 - 15. 20

2. čtení Ef 1, 3 - 6. 11 - 12

Evangelium Lk 1, 26 - 38

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: „Buď zdráva, milostiplná! Pán s tebou!“ Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce.“ Maria řekla andělovi: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám.“ Anděl jí odpověděl: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno

svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoliv byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného.“ Maria řekla: „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova.“ A anděl od ní odešel.

Ozvěna slova:

Prvotní hřích - co to vlastně je? Ve své podstatě je obsažen ve slovu „Ne“, vysloveném vůči Bohu. Je to pokus o svržení Stvořitele a postavení sebe sama na Jeho místo. Jako bychom říkali: „Nechci být stvořením, chci být jako Bůh. Chci rozhodovat o životě svém i cizím“. Ale podíváme-li se dobře na sebe sama, tak si toho všimneme i u sebe a to vždy, když hřešíme. Svatost je pravým opakem hříchu. Je souhlasem k tomu, aby Bůh byl Bohem, je přijetím vlastního lidství, je pokorou vůči životu. Bůh stvořil člověka svobodného podle své podoby, aby byl jeho obrazem. Adam a Eva zneužili svobodu proti Bohu. Od toho okamžiku dědíme hřích z pokolení na pokolení jako duchovní nemoc. Maria byla od samého počátku osvobozena od prvotního hříchu. Svou svobodu využila jinak než Eva. Při Zvěstování řekla Bohu „Ano“. Osvobození od porušení dědičným hříchem však nezpůsobilo, že Maria byla uchráněna pokušení. Určitě byla pokoušena i ona. Z dogmatu o Neposkvrněném početí vyplývá, že Maria byla osvobozena od prvotního hříchu díky Ježíšovým zásluhám. Je první, kdo byl Ježíšem vykoupěn. Ježíš sice své spasitelné dílo uskutečnil až později, ale Marii osvobodil od prvotního hříchu již při jejím početí.

Slovo Boží v liturgii:

11. 11. 2007 32. neděle v mezidobí

1. čtení 2 Mak 7, 1 - 2. 9 - 14

2. čtení 2 Sol 2, 16 - 3, 5

Evangelium Lk 20, 27 - 38

18. 11. 2007 33. neděle v mezidobí

1. čtení Mal 3, 19 - 20a

2. čtení 2 Sol 3, 7 - 12

Evangelium Lk 21, 5 - 19

- Aby měli zákonodárci a vědečtí pracovníci ve zdravotnictví hlubokou úctu k lidskému životu od jeho počátku až k přirozenému ukončení.
- Aby na korejském poloostrově rostl duch usmíření a pokoje.
- Aby zemřelí došli Božího milosrdenství.

12. Po 7.30 poděkování za dožití 85 let života a za + rodinu Kubišovu a Durčíkovu a dar zdraví
13. Út 16.30 za + rodiče Poláchovy, Valentovy a jejich + sourozence, za duše v očistci a pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
14. St 17.00 za + rodiče Loucké, Šeré, Hořákovy a za živou rodinu
15. Čt 17.00 za + rodiče Loucké a Butorovy
16. Pá 17.00 za + Františku Kostkovu, syna Antonína, zetě, rodiče Kostkovy a Šabršulovy a za duše v očistci
17. So 7.30 za+ Janu Lysákovou, Aloise Lysáka, za duše v očistci a živou rodinu
- 18. Ne 7.30 za + rodiče Lukaštkovy, Fojtkovy a za duše v očistci**
9.00 za + Karla Bůbelu, rodiče Bůbelovy a Smržovy, jejich + děti a za živou rodinu
10.30 za farníky
19. Po 7.30 poděkování za 80 let života
20. Út 17.00 za+ rodiče Lysákovy, + zetě a živou rodinu
21. St 17.00 za+ rodiče Smolíkovy, Dorňákovy, + syna, dcery a zetě, za duše v očistci a za živou rodinu
22. Čt 17.00 za+ Marii Lysákovou, + manžela a děti
23. Pá 17.00 za+Karla Podluckého, + manželku, + sestru, + rodiče z obou stran. Na poděkování za přijatá dobrodiní a ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
24. So 7.30 za+ Marii a Františka Bližňákovy, zetě Jaroslava, snachu Jaroslavu a 3 vnuky
- 25. Ne 7.30 za+ manžela Václava Jelínka, dvoje + rodiče, za duše v očistci a požehnání pro živou rodinu**
9.00 za + Josefa Strnku, dvoje zemřelé rodiče a sourozence, za duše v očistci a Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
10.30 za farníky
26. Po 7.30 dantis
27. Út 17.00 za+Marii Třískovou roz. Pěničkovou, sestru Martu a za živou rodinu
28. St 17.00 za+ rodiče Antonii a Aloise Lukšíkovy a za živou rodinu
29. Čt 17.00 za+ syna Ivoše Šimšálka, za živou a + rodinu, za + rodiče Halatovy a Šimšálkovy
30. Pá 17.00 za + rodiče Černíčkovy, + syna Ladislava, + rodiče Horňákovy, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
1. So 7.30 za + Josefa a Marii Slánské, dvoje+ rodiče a za duše v očistci
- 2. Ne 7.30 za+ rodiče Františku a Josefa Janáčovy, + manžela a požehnání pro živou rodinu**
9.00 za + Vincence a Marii Milasovy, rodiče Milasovy a Markovy, za ochranu Boží pro živou rodinu a za duše v očistci
10.30 za farníky
3. Po 6.45 dantis
4. Út 17.00 za + Vincence Chuchmu, rodiče Chuchmovy a za živou rodinu
5. St 17.00 za + Františka Křeka, jeho + rodiče, zetě Pavla a + Cyrila Marka
6. Čt 17.00 za + Martina Kortu v den nedožitych 55 let a za jeho živou rodinu
7. Pá 7.30 za živé a + členy živého růžence
17.00 za nemocné
8. So 7.30 za + rodiče Krahulcovy, syna, vnuka, za duše v očistci a živou rodinu
10.00 za + Josefa Machalu, dvoje + rodiče, vnučku Petru, za + Leonku Šerou, za duše v očistci a za živou rodinu
- 9. Ne 7.30 za + rodiče Bialesovy, Aloise Baču, manželku, syna a za živou rodinu**
9.00 za + Bohumilu Hnaníčkovou, rodiče z obou stran, živou rodinu a za duše v očistci
10.30 za farníky
10. Po 6.45 dantis

Úmysly Apoštolátu modlitby - listopad

Úmysly mší svatých na měsíc listopad - prosinec

Modlitba

*Kde mohu najít Pána,
Živého?*

*Ale On je tam,
kde živi budují mír,
kde se dávají s láskou,
kde se živi sjednocují
k budování,
tam, kde lidstvo odkládá
svůj egoismus.*

*On je zde,
ve městech, ulicích a čtvrtích,
na venkově,
ve čtvrtích chudáků
i na pouštích,
ve Třetím i Čtvrtém světě.*

*Je tam, kde lidé hledají
jak žít, milovat
a hájit svou důstojnost.*

*Vy , kteří věříte,
buďte toho svědky!*

*Řekněte to,
jednou pro vždy,
bez váhání,*

zcela jasně, dobře a zjevně:

*Člověk se může dotýkat
zmrtvýchvstalého Krista,*

*Živého,tam
kde je bráněn*

život živých

Charles Winter

